

נאום הנשיא רגן הוכיח בצורה חותכת שההרפתקה

הצבאית של בגין ושרון הסתיימה בכישלון מדיני מוחץ

פירי הניצחון

באה לגבש מחנה פרו-אמריקאי גדול, בעל ביטחון עצמי ומצויים בתוכו. המטרה השלישית היא הפלת המישטר של בגין.

על כך לא יכול להיות שום ספק. יוזמת רגן היא הכרות-מילחמה על ממשלת-הליר כוד לאורך כל החזיתות, האידיאולוגית ר המעשית. היא פוגעת בצפור-נפשה — התנחלות והשילטון ביהודה, ושרון ר עזה.

לעומת זאת תפורה התוכנית ממש לפי מידותיה של מיפגת-העבודה.

המטרה הראשונה היא לשפר באופן מכריע את מעמדה של ארצות-הברית בעולם הערבי.

המילחמה הארוכה בלבנון, שארצות-הברית העניקה לה בגלוי את הסותה (על-ידי השימוש בוטו באו"ם) פגעה קשה ביחס המזוים הערביים לאמריקאים. המישטרים הפרו-אמריקאים זעקו חסס ותבעו פעולה אמריקאית מיידית לתיקון המעוות.

ברור עתה מדוע כעס הנשיא רגן לה-שחית על מנחם בגין ואריאל שרון, ביום שבו הנחית שרון את הפצצות-ההוועה על

מריקאית המנחים אותו ושכתבו את ה-נאום) כליכך?

הקשר ההדוק בין היוזמה ובין המילחמה בתבטא גם בעיתוי.

מילחמת-הלבנון הרסה את תדמית-ישר אל בעולם. הציבור, שראה מדי ערב על המירקע שלו את תמונות-ההוועה מביירות, את הילדים המרוטשים והנשים הוועקות, התחיל להסתכל בישראל בעיניים חדשות לגמרי. מדינת-הקרבנות הפכה, בעיניו, מדינת-הקלגסים.

אין זה שינוי לשעה קלה, שניתן לתקנו תוך כמה שבועות, עלידי שליחת אלף עסקנים ישראלים חובבי-טילים לארצות-הברית, לצורכי "הסברה". זהו שינוי יסודי ביותר.

סיקרי דעת-הקהל, שהרגיעו את ממשלת-ישראל לגבי ממדי האסון, אינם מבטאים את התופעה ואינם מסוגלים לרשום אר תה, כי מדובר בשינויים נפשיים עמר קים, בלתי-מוגדרים. אין הם מתמצים בת שובה של "כן" או "לא" במישאל.

אך הפוליטיקאים האמריקאיים מאומנים להבחין בשינויים אלה. הם מהווים סייסמוגרפים עדינים לשינוי דעת-הקהל. כבר בי אמצע המילחמה החלו חברי-הקונגרס הר גילים להתחנף לישראל, לדבר אליה בי שפה חדשה. עכשיו מסתגל למצב זה גם הבית הלבן.

דעת-הקהל שובנעה את יועציו הנשיא לא רק שאפשר עכשיו להרביץ לממשלת-ישראל, אלא שי חייבים לעשות זאת.

כי הועם האמריקאי על ישראל החל פור נה גם נגד הנשיא רגן, על כי לא עשה דבר בשעה שקרו כל הוועות. תדמיתו של רגן כאיש חלוש, הסררדעת וחסר-מעש, פגעה במעמדו בסיקרי דעת-הקהל. יועציו הנשיא החליטו שהנשיא חייב לעשות משר זה גדול, חזק ואנטי-ישראלי כדי לשפר את תדמיתו.

זה מכבר השתכנעו מעצבי המדיניות האמריקאית כי מעשיה של ישראל פוגר עים באינטרסים הבסיסיים של ארצות-הברית. מכיון שכל הערבים משוכנעים (בצדק) כי רק התמיכה האמריקאית הקר צונית בישראל מאפשרת לממשלת-בגין להתנהג כפי שהיא מתנהגת בגדה, ברצור עזה, בגולן ובלבנון, וכי על כן אמריקה אחראית לדבר.

עתה יצרו הנסיבות החדשות אפשרות להרוג את כל הובוכים במכה אחת:

- להציג את הנשיא רגן באור של מדינאי החלטי, בעל כושר-הכרעה, הנוקט יוזמה מדינית נועזת.
 - להוכיח לערבים כי אמריקה אינה תומכת במעשיה האנטי-ערביים של ישר אל.
 - לתת פורקן לזעם של דעת-הקהל הר אמריקאית על זוועות המילחמה.
 - לדפוק את רגן ושרון, שני אנשים המעוררים עתה באמריקה אנטיסאטיה עצור מה, הגובלת בחלחלה.
- בנאום קצר אחר, עשה רגן את כל אלה.

מ נחם בגין נעלב עד למעמקי נפשו. ובצדק.

בהסכמתם המלאה של האמריקאים — ואולי בשידולם — שלח בגין את צה"ל לכבוש את לבנון. המילחמה, שארכה 11 שבועות ארוכים, הביאה לישראל אבידות רבות — 350 חיילי-צה"ל נהרגו, רבים אחרים נפצעו והיו לנכים, התדמית של ישר אל בעולם נהרסה, האנטי-שמיות קמה לת-חיה.

כל זה, כפי שאמר בגין עצמו, כדי להגיש לאמריקאים את לבנון, על סס של כסף. וכל אותו זמן — כך מסתבר עכשיו — עסקו האמריקאים בהכנת מזימה מרושעת, שמטרתה המינימלית היא לגוול מישראל את הפרי העיקרי שהיא רצתה להשיגו במילחמה זו.

ואילו המטרה המכסימלית של המזימה האמריקאית היא להפיל את בגין עצמו, יחד עם שר-ביטחונה.

לבנון שלט, הגדה לא?

ה מילחמה בהבנון היא מילחמה על ארצות-ישראל, אמר רפאל ("רפול") איתן, בשיא המילחמה. זה לא היה טור. המטרה העיקרית של בגין ושרון במילחמה זו היתה לשבור את אש"ף, ועימו את כוח-ההתנגדות של הר עם הפלסטיני לסיפוח הגדה הרצועה לישראל.

והנה מסתבר כי המילחמה השריטה את ההיסף הנגמדר.

היא מיקדה את תשומת-הלב העולמית על הבעייה הפלסטינית, והפכה את הפלסטינים גיבורי העולם.

כפי שאמר רגן עצמו, בנאומו הדיני: "יציאת הפלסטינים מביורי רדת המחרשה יותר מאיפעם את העובדה שלעם הפלסטיני אין בית".

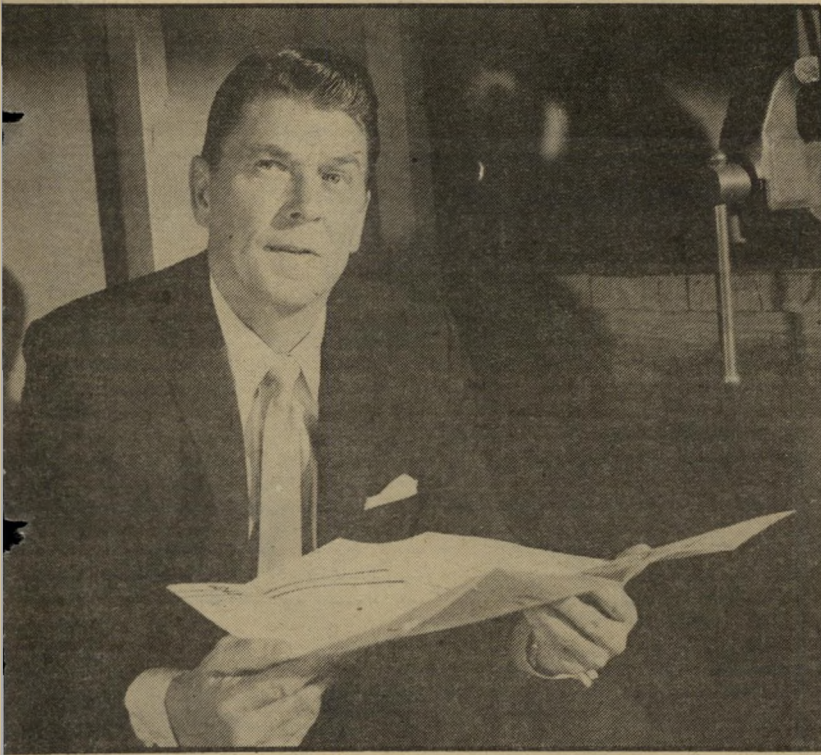
אריאל שרון הכין, למען העולם כולו, חזיון אוריקולי שודר במיליוני מקלטרי טלוויזיה, ושבו נראו הפלסטינים יוצאים מארץ נוספת, אל המיביר הצחיח. אמר רגן: "התבוסה הצבאית של אש"ף לא צימצמה את גבוועי העם הפלסטיני לי-פיתרון צודק של תביעותיו".

וכאילו לא די בכך, הרסה המילחמה גם את הטענה העיקרית של ישראל למען סר פוח הגדה: הטענה הביטחונית. ישראל הקטנה והחלשה, המוקפת אויבים, זקוקה למרחב זה להגנתה העצמית. ואילו המרי לחמה הוכיחה את ההיפך. קבע רגן, אולי בנימה נסתרת של אירוניה: "הצלחותיה הצבאיות של ישראל הוכיחו שכוחותיה המוויינים עולים על כל אלה שבמרחב". ואולם: "ברור כי אין בכוחם להביא שלום צודק וברקיימא לישראל ולשכנותיה". והיי המסקנה הראשונה של נאום רגן: מבחינה מדינית, לגבי המטרה העיקרית שלה, היתה מילחמת-הלבנון כישלון מוגר מנטלי.

היא הביאה לישראל את לבנון, שאין זקוקה לה, ונופלת ממנה את הגדה והרצועה, שממל שלת-ישראל רוצה בה מאור-מאור. אין זה פלא שקבלת השדר של רגן היה היום העצוב ביותר בחייו של בגין, כדבר ריו.

סדאי להחביץ לבגין

דע דווקא עכשיו? מדוע מיהר רגן (וליתר דיוק: מעצבי המדיניות הר

הנשיא רגן כעס להשחית

היא מחייה את "האופציה הירדנית" שכבר שבה חיים לכל חי והיא מסייגת את התביעה לנסיגת ישראל מהגדה והרצור עה בהצעה לשינוי הגבולות (גבולות בני הגנה" פשרה טריטוריאליה", בלשון המי ערך).

750 דולר לכל ישראלי

עומת זאת מפוקפים הסיכויים של האמריקאים להגשים את המטרות ארו-כות-הטווח של התוכנית, וגם עצם רצונם לעשות כן.

אף מדינאי אמריקאי רציני אינו יכוד להאמין ברצינות כי ניתן להזיז את ממשלת-ישראל מן הר שטחים והכבושים, או אף להקפיא את ההתנחלויות, ללא שימוש מאסינוי בלחצים צבאיים וכלי כריים.

כל עוד ממגנת ארצות-הברית את הר חימוש והכלכלה של ישראל בטכום העולה על 2.5 מיליארד דולאר לשנה, אין שמץ של סיכוי לשנות את העמדה הקיצונית של הממשלה.

אמנם, יש באמריקה אישים המזכירים לאחרונה לקהל האמריקאים כמה הוא

ביירות. באותה השעה פעלו השליחים הר אמריקאים בבירות הערביות למען תוכניר תו הסודית של רגן ואילו הערבים הטילו עליו את האחריות לזוועות אלה. האינטרסים הבסיסיים ביותר של ארצות-הברית בעולם הערבי — שהנשיא רגן טרח לפרר סס ולהדגישם בנאומו — נפגעו.

תוכנית רגן, המבטיחה חגיגית כי ארצות-הברית לא תסבול לעולם את סיפוח הגדה והרצועה לישראל, ואף לא את שליטת ישראל בשטחים אלה בלי סיפוח רשמי, משמשת מטרה זו. מה גם שהתור כנית פותחת מחדש גם את בעיית-ירוש-לים, אם כי בעדינות. (אנו ממשיכים להיות משוכנעים כי ירושלים חייבת להישאר בלתי-מתחולקת, אולם יש להחליט על מע מדה הסופי באמצעות משאומתן).

המטרה השנייה היא להוציא את מצריים מן הבידוד.

עלידי הצגת פיתוי למלך חוסיין והרי געת כל המישטרים הפרו-אמריקאיים במר חב, מבקשת ארצות-הברית ליצור אוירה חדשה סביב מצריים. היא גם מנסה לשפר בדיעבד את תדמית הסכמי קמפ-דייוויד ר להחזיר להם את הוזהר הראשוני, שניטל מהם עלידי החבלה השיטתית של בגין. לא במיקרה פורסמה התוכנית, ערב קיום הפיסגה הערבית בעיר פאס במארוקו. היא

שלוש מטרות מיידיות

א ברור אם יש ליוזמת-רגן מטרות מרחיקות-לכת, הדבר יתברר רק בי עתיד. אך ברור כי יש לה מטרות מיי דיות.